

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:
Plaça Turers, 17 - 2.^a
Administració:
Plaça de Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50
ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any.-
Número solt: 20 cèntims.-
Número atrassat: 25 cts.

Una profecia acomplerta.

En aquells bons temps en que la Lliga feia de separatista i els actes polítics que organitzava finalitzaven amb el Cant dels Segadors perquè la policia del Poder central tingués motiu per blavejar a cops de sabre l'esquena dels catalanistes que hi assistien; en aquells bons temps en que la Lliga vivia en lluita constant amb els governs de Madrid que demanava dimissions de ministres i destitucions de governadors; en que omplia de penjament i dicteris els homes de la «Unión Monàrquica Nacional» perquè feien aleshores exactament el mateix que fa avui la pròpia Lliga, en aquells bons temps, doncs, oïrem de llavis del senyor Cambó en una conferència donada al Palau de la Música Catalana unes paraules que han resultat profètiques, amb la particularitat insospitada aleshores, que l'acompliment de la profecia ha estat fatal per la Lliga regionalista. Deia Cambó aquell dia: *el catalanisme es com una locomotora gegantina i de força formidable que marxa acceleradament cap al seu fi. Ai d'aquell que intenti barrar-li el pas! Morirà indefectiblement esclafat.* Qui li havia de dir a Cambó que ell i l'organització política que acabdilla havia de morir esclafat per l'empenta formidable del catalanisme, precisament per haver intentat barrar-li el pas, posant-se en contradicció amb llurs pròpies paraules. Allò que Cambó advertia als altres no ha sabut tenir-ho present en els moments actuals i n'ha estat víctima.

Ja dèiem un dia que, com a catalanistes no sabríem alegrar-nos d'aquesta terrible ensopegada que ha sofert la Lliga però, reconeixem que té ben merescut tots els mals que li pervindran per haver desoït la veu de la catalanitat que li havia donat vida i haver seguit camins equivocats que no és possible seguir mentres i tant es vulgui continuar dient-se catalanista. Comprenem perfectament que hi hagi gent que s'ilusioni i cregui que pot tenir un pervindre brillant a Catalunya un partit polític organitzat de cara a Madrid i fent el joc de casa nostra estant a la política espanyola. Això pot passar

a tots aquells que siguin de dreta o d'esquerra— que de tot hi ha a la vinya del Senyor— estan mancats d'una formació política poc sòlida respecte a què és i què representa el catalanisme, però, és inversemblant, és costarut de comprendre que puguin creure-ho uns homes, directors i dirigits, que tenen un historial de trenta anys de catalanisme. El creure la Lliga que pot triomfar anant de bracet amb els partits polítics espanyols que representen la genuïna Espanya unitària i centralista, es negar i no creure la pròpia història, La Lliga es féu forta i poderosa anant precisament contra tot allò que ara intenta salvar, anant contra la política madrilenya i defensant el dret de Catalunya a regir-se i governar-se. També hi havia en aquells temps a la nostra terra partits espanyolistes que deien mal de la Mancomunitat, que obstaculitzaven tant com podien l'ideal catalanista, que tenien carta blanca als governs civils i Delegacions d'Hisenda; partits polítics que representaven el Govern central i eren els forts, els que tot ho podien, però contra tot això que representava poder i força, lluitava el catalanisme perseguit i befat, feble en apariència, però d'una força interior tant gran que el feia invencible i malgrat tot i contra tothom anava avançant, anava conquerint el cor i les consciències dels fills de Catalunya, els quals abandonaven els partits que tot ho donaven per engrossir les files del catalanisme, les files de la Lliga, que no donava res i demanava sacrificis i entusiasme. I és que el catalanisme, com digué molt bé Cambó amb les paraules que hem retret, ja no el detura ningú.

La locomotora està en marxa. Anant a favor o en contra dels interessos dels uns o dels altres; governant les dretes o les esquerres; amb cordialitat o amb rebel·lia amb Espanya, el catalanisme seguirà el seu camí triomfant. Ai d'aquell que vulgui barrar-li el pas! Morirà esclafat tan si es diu Cambó o Gil Robles, com si es digués Azaña o Largo Caballero. Tan si fos Monarquia com República Catalunya triomfant, tornarà ésser rica i plena.

Paraules d'un patriota

Ens plau moltíssim reproduir en les planes de Renovació, aquest fragment de la conferència que amb motiu de la diada de l'11 de Setembre, donà a Girona el Sr. Claudi Ametlla ex-governador d'aquesta «provincia». No cal dir, que ens sentim absolutament identificats amb les paraules i el pensament de l'il·lustre conferenciant. Que tothom, dretes i esquerres, les meditin bé, si de debó els interessa la salvació de Catalunya.

D'aquests fets històrics—continua el senyor Ametlla— es desprenen grans ensenyances que no poden oblidar els catalans d'avui. Catalunya no fou aleshores altra cosa que una peça del tauler internacional, i en lligar-se a la Casa d'Àustria cometé un gran error, que molt car pagà, i si bé l'onze de Setembre del 1714 marca la fi d'una ruta dissortada, l'origen cal cercar-lo cent anys enrera. Al segle XV, amb el dissortat Compromís de Casp s'anaren succeint una sèrie de fets que anaven desdibuixant la nacionalitat catalana i descatalanitzant el país, raó aquesta descatalanització la més gran de la caiguda de Catalunya

Fou un gros error lligar la sort de Catalunya a una causa dinàstica estranya a ella. Fou un altre gran error no poder obtenir, al final de la guerra, sinó la unanimitat, la gran majoria de l'adhesió dels catalans. Sense aquesta majoria, ni aleshores ni ara Catalunya no guanyarà cap causa nacional.

Catalunya té una història de dissorts i en les hores crítiques massa sovint no ha trobat el bon camí.

El testament de Jaume I i la batalla de Muret desferen el somni d'una gran Catalunya, a cavall dels Pirineus, i el descobriment d'Amèrica destruí el seu somni mediterrani i oriental, mal aquest agreujat per la prohibició de mercadejar amb Amèrica.

¿Quina altra no fóra la sort de Catalunya si, per la colonització catalana, un tros d'Amèrica fos de la nostra raça i de la nostra llengua?

Podria donar per acabada ací la conferència— diu el Sr. Ametlla—però us torno a pregar que deixeu que serenament, orfe d'influències polítiques comenti per uns moments la situació excepcional que travessem.

No espereu—continua dient—que llanci més llenya al foc; faria una mala obra avivant aquesta gran foguera on podem cremar nos tots, i amb nosaltres, Catalunya.

Quan ostentava la representació de la República a Girona, ja deia que un dels problemes fonamentals de la República era la transformació d'oposicionista en home de govern. Veig que d'haver deixat aquest lloc, encara és latent aquest problema, la resolució del qual jo creia imminent.

A tot el món existeixen dretes i esquerres, i cadascuna té la seva feina a complir, però sempre dintre aquella convivència, no confusió, sense la qual anem de dret a una guerra civil. Jo no puc participar en una política de balcanització en la qual cada grup sembla voler no el triomf sobre l'altre, sinó el seu extermini. Aixó ho repeteixo, pot ésser la guerra civil, i jo no la vull per a la nostra terra. En aquest caos podem perdre tot el que la República ens ha portat, i la República mateixa.

Heu vist tots l'abominable manifestació que en trens especials ha sortit cap a Madrid després d'haver desbordat el partit polític que controlava aquestes forces, demanant ajuda als homes de la dictadura, jals mateixos homes que a les Corts Constituents havien votat contra l'Estatut de Catalunya!

Aixó és una altra manifestació que ens pot portar a la guerra civil.

Els homes que han comandat la nau catalana des de l'adveniment de la República han fet obres bones i dolentes, però no n'hi ha cap que justifiqui la traïdoria que representa anar a Madrid a cercar uns homes per a erigir-los en dirigents de la política catalana!

Cal, amics—continua el dissertant, després d'escoltar una sorollosa ovació—que tinguem en

Forn de St. Jordi

PASTISSERIA - QUEVIURES

Tortades d'Atmetlla

Plaça Turers, 9

BANYOLES

Forn de Pa - LLUIS BRAMON**Es serveix a domicili**

Carrer de Mossen Jacinto Verdaguer, núm 17.

compte que a Europa bufen vents tràgics de violència, que la plàcida vida internacional, democràtica i legal s'ha vist desbordada per un esperit de violència i les nacions es decanten vers les dictadures.

Jo tinc por que aquesta follia que té el món trasbalsat, arribi fins a casa nostra, a l'impuls de les lluites internes envaint el terreny que aquestes li hauran adobat, i una dictadura o una guerra civil caigui com una plaga sobre Catalunya. Als homes que m'escolten i que intervenen en el Govern de Catalunya, als homes que hi poden intervenir els prego que meditin les meves paraules i evitin per tots els mitjants possibles que els catalans no ens dividim més. És la veu d'un patriota la que us fa aquest prec; no és la veu d'un home de partit. Els catalans tenim dintre l'Estatut i la Constitució moltes possibilitats que encara no han estat exhaurides, i cal que les posem en acció i les convertim en vida.

Els catalans del 1714 compliren amb el seu deure donant la sang que va ésser fecunda per Catalunya, perquè una causa sense màrtirs no pot viure. Els catalans d'avui hem de governar de cara a la realitat i fent que tots, tots els catalans i principalment els de les classes menys privilegiades, trobin en la pàtria aquell mínim de possibilitats que té l'obligació de donar-li tota acció civilitzadora.

Si la discòrdia augmenta, si la violència persevera tot desapareixerà sota l'acció dominadora d'un tirà o ens veurem abocats al caos.

I ara —finalitza l'orador— permeteu que espiritualment dipositi la meva corona de flors als peus del conseller en cap Rafel Casanova, amb una llaçada que digui: «Per a tots els herois, per a tots els màrtirs, des d'Indíbil i Mandoni a Rafel Casanova: per la unió de Catalunya i dels catalans en allò que és fonamental per a tots els catalans i per a Catalunya!»

Ara, cal que tothom**cumpleixi la llei**

Podriem demostrar amb documents a la mà, que no hem tingut mai pels a la llengua, i que quan hem cregut que era hora de parlar clar hi hem parlat, sense miraments per cap partit ni per cap organització. Avui, anem a fer-ho, creient complir com sempre el nostre deure.

Ara, ja està aprovada la nova llei de Contractes de Conreu, causa de tants conflictes i de tantes divisions com ha creat a Catalunya. Aquesta llei suava aprovada, ha rectificat, tot el que havia de rectificar perquè els seus preceptes encaixessin dintre el marc de la Constitució i les facultats que ens otorga l'Estatut d'Autonomia. Això, deu ésser cert, quan el mateix Govern de Madrid que presentà el recurs contra la primera llei davant el Tribunal de Garanties dóna, la qüestió per liquidada, i admet, com a perfectament constitucional i estatutària la llei i reglament nou últimament aprovat. Apresem-nos a dir, sense embuts, que per arribar a aquest fi, no calia pas moure l'enrenou que s'ha mogut al voltant de la qüestió, posant en la màxima tensió els nervis de Catalunya, i creant un estat passional que en determinats moments ens ha posat al caire de la lluita violenta. Els màxims desencerts, cal atribuir per igual a la dreta i a l'esquerra, i tot, tot, per la manca de vertader catalanisme en els uns i en els altres. Els interessos de partit més forts que els alts interessos de Catalunya, els ha fet desoir les veus del patriotisme que imposaven altres normes i orientacions. Però,

I. BOSCH**ARQUITECTE****BANYOLES**

Els dilluns, de 10 a 3 hores al HOTEL FLORA
GIRONA. - Pl. Marquès de Camps, 15 - Telèfon 369

Tota classe de treballs topogràfics, d'arquitectura, calefacció central, etc., etc.

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramon Peraferrer

Permanents Eugene

«Tipo I. D. L. a l'aigua i tipo Eugeneol a vapor»

SHELTON

«Tub ràpid procès»

SOLRIZA

«sense aparell ni electricitat»

FRANELA

«procediment paper»

arrer Major, 2 Ban ycles
(Girona)

NOTULA: Serveixint-se demanar
número pel seu pròxim servei.

D
E
C
O
L
O
R
A
C
I
O
N
S

T
I
N
T
U
R
E
S

deixem de banda tot el passat, i mirém de cara a l'esdevenir.

Aprovada la nova llei ajustada a la Constitució, cal que d'una manera inexorable sigui cumplida i acatada per tots. Cal que s'acabin com més aviat millor els actes d'anarquia, i les toleràncies tingudes fins avui amb els que s'han pres la justícia per llur pròpia mà. Cap país que es tingui per civilitzat, cap, no tolera que les lleis siguin burlades i menys desacatades en forma barroera i violenta, per organitzacions, siguin de la classe que siguin, i que pretinguin obrar com un poder posat en front del poder legítim. Autoritat, que no vol dir autoritarisme, i disciplina, aixó és el que manca. I aixó convé en bé de tots, i sobretot pel bé de Catalunya.

Ja sabem que els uns la trobaràn excessiva i els altres la trobaràn minsa. Però, també haurien de pensar els uns i els altres, que tots els mals que pugui tenir la llei, sigui per excés sigui per defecte, son susceptibles de correcció, i que amb bona voluntat un altre dia pot esmenar-se el que

realment sigui perjudicial. El que cal d'una manera primordial es que sigui cumplida rigorosament, puix que aquest compliment rigorós, ultra l'avantatge que tindrà de tornar la pau allà on ha estat perduda, permetrà copsar-ne millor tots els defectes que la llei pugui tenir i facilitar-ne així, llur correcció o esmena.

Que no hi vegi ningú amb aquestes nostres paraules, partidismes d'un costat ni de l'altre. Personalment no pot afectar nos en res, i com a homes de partit si ens trobem distanciats de la Lliga tampoc no som de l'Esquerra. Parlem amb tota serenitat, i judiquém tota imparcialitat absoluta.

Que pensin els propietaris si els convé mes acceptar la llei o continuar fent el joc a polítics espanyols que especulen amb les nostres divisions i lluites per anar contra l'Autonomia mantinguent aixi la discòrdia. I que pensin també els pagesos, si no els interessa molt mes acabar amb tota violència, i arreconant els extranismes subjectar-se als preceptes de la llei, que continuar amb l'estat actual d'indisciplina amb ribets anàrquics.

Els de baix han de cumplir la llei per patriotisme; el Govern de Catalunya, també per patriotisme, te el deure de fer-la cumplir inexorablement a tothom. Els uns i els altres, haurien de sentir prou amor a la nostra terra per treballar conjuntament pel seu creixement i benestar.

JORDI

NOTA de l'AUTOR.— Escrites les presents ratlles, ens enterem amb satisfacció que el Govern de Catalunya ha començat a actuar en el sentit que nosaltres demaném. No cal dir que ens mereix tota la confiança, ben esperençats com estem de que sabrà imposar l'ordre i la justícia arreu de Catalunya.

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

Tots els Dimarts.
Alvarez 10, segón.

A GIRONA:

Els demés dies.
S. Francisco 12, primer.

Si els de Catalunya

fossin així...!

D'un article que publicava «La Vanguardia» parlant del problema del Sarre—territori aleman que està sota la jurisdicció de França, i el qual ha de decidir per medi d'un plebiscit si queda definitivament sota l'influència francesa o torna ésser aleman—n'extraiem aquest paràgraf.

«La mayoría de los industriales, no obstante, son partidarios de la reincorporación a Alemania, aunque saben que con ello, no solo perjudicarán sus intereses, sino que en el Tercer Reich les aguarda una situación desesperada, sin mercados i sin materias primas auxiliares, tales como goma, pintura, metales, etc. aparte de un régimen político todavía inestable. El patriotismo i el coraje de muchos de estos industriales es, sobre todo, un bello espectáculo moral».

Realment es corprenedor i digne d'admiració el patriotisme d'aquests industrials alemanys. No ens ha pas d'estranyar, que un poble que tingui fills d'aquest tremp, s'imposi i es faci respectar de tothom.

Quan serà que a Catalunya tindrem aquest grau elevat de patriotisme?

De Casa Ciutat

SESSIO de 18 de SETEMBRE. — Presidencia. Sr. Masó. Consellers: Srs. Aulina, Masgrau, Carles, Ametller, Tomás, Cufi, Oliva, Juanola, Oliveras, Boschmonar, Boix, Palmada i Tarradas.

S'aproven tots els assumptes de l'ordre del dia en el que hi havia:

La certificació de les voreres construïdes pel Sr. Font, en els mesos de Juny, Juliol i Agost, les quals importen 9.145'41 pessetes.

La relació de les quotes definitives en concepte de contribucions especials per la construcció i renovació de voreres.

Les bases pel repartiment de les contribucions especials per l'afermat de carrers i les quotes provisionals.

En el temps de prec i preguntes, el Sr. Cufi en nom de la F. A. S. O. protesta de l'Assamblea celebrada a Madrid pels propietaris de l'Institut de Sant Isidre i demana que es declari que son mals catalans tots els que hi assistiren.

El Sr. Masó diu que abans de discutir-ho ha de passar per la Comissió.

Del mateix parer es el Sr. Boix.

Els Srs. Cufi i Oliva s'hi oposen.

El Sr. Carles accepta que vagi a la Comissió però amb la condició que es dicta mini de pressa i no hi quedi atascada.

El Sr. Masó promet reunir la aquesta mateixa setmana i convocar si es precis una sessió extraordinaria.

El Sr. Cufi demana que es posin llums públics a Mas Riera.

El Sr. Ametller diu que la Comissió ha de sortir per veure els que falten i tindrà en compte el prec del Sr. Cufi.

I s'aixeca la sessió.

TRANSPORTS

J. BRANYES MOREA

Servei diari de Banyoles a Barcelona i pobles intermitjos.

BANYOLES: Alvarez, 20. - Tel. 7

BARCELONA: Rech Condal, 8 - Tel. 19165

Diputació, 176 - Tel. 31081

AGENCIAS a Girona, Pineda, Calella, Canet, Arenys, Mataró, Masnou, Premià, Badalona.

Combinació amb el reste d'Espanya, Balears i Canàries

AJUNTAMENT de BANYOLES ANUNCI

Romandran de manifest al públic, en la Secretaria d'aquest Ajuntament, pel termini de 8 dies, els padrons d'exaccions municipals següents, corresponents a aquest any.

Els arbitris amb fins no fiscals sobre portes que s'obren cap a fora i sobre aparells de ràdio o gramola instal·lats a la via pública i el dels propietaris de finques subjectes al pagament de drets municipals pel servei d'extinció d'incendis.

Durant dit termini podran els interessats formular davant de l'Ajuntament, les observacions que estimin procedents.

Banyoles a 18 Setembre 1934

L'Alcalde.

JAUME MASÓ

Els Pòlvors DENYSE

de llet dessecada sense perfumar, embelleixen més que els d'arroç i de talc usats antigament. La joventut extraordinària que dona al cutis la llet dessecada no s'ha pogut lograr amb cap més producte. Els seus efectes damunt la pell són sorprenents puix arriben a dissimular les arrugues. I com a millor base per aquests famosos pòlvors, el TONIC DENYSE reconstituint poderosíssim de la pell, substitueix amb ventatja a les cremes. - Tons: incolor, solejat i bronze. Dos preparats farmacèutics sotsmesos a un rigorós control mèdic-dermatològic. - Mostres gratuïtes, Casa TOMAS TEIXIDOR - Pl. República, 14 - Banyoles

De tots colors

El dia 11 de Setembre d'enguany, es distingí per la *gran profusió* de domassos que es veien als balcons en senyal d'adhessió espiritual a la festa commemorativa que es celebrava a Barcelona. Els de la dreta no en posaren, segurament en senyal de protesta contra el Govern de la Generalitat, però, aquesta indiferència dels de la dreta, quedà absolutament contrarrestada per l'actitut dels esquerrans que demostraren una vegada més la seva absoluta catalanitat.

Hi han coses, que encara que ens matessin no les entendríem. Fa un parell de mesos, si us volíeu escoltar a més de quatre, tots estaven decidits a agafar l'arma per defensar la dignitat de Catalunya. El dia 11 de Setembre, tot havia quedat tan aigualit, que ni esma hi hagué per endomassar un balcó. Es allò que diu un nostre amic: «si no fes plorar faria riure».

Els que manen a Casa Ciutat també ens demostraren com malgrat pertànyer al partit que governa Catalunya, quan es tracta de demostrar que són realment catalanistes, sempre se'n obliden si no hi ha algú que els ho recorda. Fins ara, estàvem acostumats a veure com en diades patriòtiques com l'11 de Setembre eren posats al balcó de

l'Ajuntament eis domassos de gala i no hi havia altra bandera que la nostra, la bandera catalana, la bandera de la Generalitat, la que enarbola el President Companys quan parla al poble de Catalunya. Fins ara ho havíem vist així, però aquest any anà tot al revès. Sense domassos, i fou dissada també la bandera espanyola.

Encara una altra particularitat. Abans, el lloc de preferència l'ocupava sempre la bandera catalana, ara no. Ara la preferència és per l'altra. Encara, encara!! continua essent veritat aquell vers de Ventura Gassol.

«Ai Castella, castellana,
quins fills tens tan castellans!
Catalunya, catalana,
quins fills tan poc catalans!

Diuen que el Sr. Oriol Anguera de Sojo vol organitzar el partit de Gil Robles a Catalunya. Els de la Lliga s'han esverat i s'han reunit precipitadament per pendre acords. Dintre la Lliga hi ha una maror que espanta. Els uns uns voldrien segar l'herba sota els peus al Sr. Anguera i ésser ells els representants de la «Ceda». D'altres senten coïssor dins son cor de catalans i voldrien que de cap manera hagi de desaparèixer la Lliga com a força política genuïnament catalana. Quins triomfaran? Ja ho veurem. De totes maneres, i per a què es pugui comprendre bé quina finalitat ha de tenir la nova organització política, nosaltres coneixem un senyor que diu no hi està pas gaire conforme que sigui el senyor Anguera el leader gilroblista. El troba massa catalanista.

Que facin, el que vulguin. Tinguin, però, la seguretat tots els partidaris de Gil Robles, que en el moment oportú, ueuran aparèixer una dretr catalana i catalanista que els aniquilarà tots.

Com si ja ho veiéssim.

*Copiem de la secció «Dits i fets» d'«El Temps»
«Ahora lo comprendo todo»*

«Llegim als diaris i a la secció de notícies d'Espanya i en UN SOL DIA trobem que hi ha una manifestació comunista a Madrid durant la qual volâ una avioneta amb la bandera roja i resultaren ferits de bala dos policies; que a Saragossa un guarda matà un home que robava palla; que a Bilbao és assaltat un centre polític; que a la mateixa ciutat és atracada la Casa de Correus d'on s'emporten tretze mil pessetes; que a Iruña han trobat un dipòsit d'explosius amb setze bombes, etz.

Ara comprenem perquè els isidristes demanen que l'ordre públic torni a dependre del Govern de Madrid».

Fins aquí «El Temps». Potser podríem afegir-hi que demanen que l'ordre públic depengui de Madrid per tornar a començar tot seguit la ratxa d'atracs i assassinats o bé tornar a presenciar aquells temps vergonyosos en que cada dia queien estesos pels carrers un parell de patrons o d'obres.

Informació local

Demà començaràn les obres d'afermat d'una part de la Plaça de la República i d'Àngel Guimerà. Serà aquesta una millora que era molt convenient i que tothom veu amb bons ulls.

Sembla que es preparen grans festes per la propera festa major. La Comissió de festeigs diu que treballa molt activament a fi de combinar un bon programa que farà les delícies dels banyolins, i sigui alhora admiració de forastes. Mes val que sigui així.

Fàbrica de Mosaics Hidràulics

LA VELLA

Gran varietat de dibuixos moderns
a preus molt reduïts

ANTIGA CASA TARRISSE

C. del Nort, núm. 40 - BANYOLES

S'ha celebrat amb l'animació de consuetut el popular aplec de Sant Maurici. Hi ha concorregut una gran gentada i tothom n'ha tornat content i preparat a començar l'hivern (Ara només faltaria que el temps ens fes quedar malament). L'anada de Sant Maurici es la despedida que el poble de Banyoles fa a l'estiu, per aixó creiem que perdura, després d'haver-ne desaparegut molts d'altres.

Avui, dia 23 de Setembre, es jugarà en el camp de les Pedreres un interessant encontre de futbol entre el «Caldes de Malavella» i el Banyoles (B).

PROVEU

els exquisits caramels

“GARBINOS”

fabricats per J. Barris Serra
St. Feliu de Guixols - (Girona)

VENDA A BANYOLES:

Joan Boschmonar

Plaça dels Turers

Especialitat de la Casa : Tortades d'ametlles

Els dies 29 i 30 del corrent, celebrarà la seva tradicional festa Major, el veí poble de Snt. Miquel de Campmajor, la qual serà amenitzada per la Cobla - Orquestra «Emporitana» de Verges.

* *

Aquells que sembla que disfruten reptant a tothora que anem tant malament, hauràn quedat una mica defraudats, després de l'èxit obtingut pel «Circ Nacional» en les dues funcions que ha donat, malgrat ésser dies feiners.

Grat sia a Deu, a Banyoles encara ens resta una mica de bon humor i una pela per gastar quan convé. I aixó en el temps que correm, no ho poden pas dir tots els pobles.

La companyia que porta el ja esmentat Circ, causà molt bona impressió. Els números que agradaren més foren la parella de «gladiadors romans» (?) i en Saimul l'home de goma.

★ Sorteig de Nadal ★

En aquesta impremta es venen talonaris de 100 fulls a 1'50 ptes.

Fàbrica de Cotilles

Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou — — — Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Casa PUIG

(a) DAMAS

Carrer Gran,

Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llaneria i Sederia

Sedes i Cotons estampats. -- Novetats

Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.

Taxis per a excursions — (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

CONSULTORI MEDIC - QUIRURGIC

Elisseu Jubert i Joaquim Jubert

(malalties de les criatures i medidina interna.

malalties de la pell-cirurgia infantil i dels ossos.

RAIGS X

Plaça de la República, 7, pral. - GIRONA